

Rakentava I. W. W. -

(Industrial Workerista)

SEURAAVASSA tehdään selvää siitä kuinka I. W. W:hen järjestyneet työläiset ovat suunnitelleet jatkaa tuotantoa ja jakoa vallankumouksen jälkeen.

Tämänpäiväiset vastustamattomat voimat ovat osoittaneet teollisuusunionistisen järjestymisen tarpeen työläisille mitä selväpiirteisimmän. Teollisuuksittain järjestymisen on jo aikoja sitten käsitetty olevan palkkatyöläisille paljon edullisemmän kuin ammatittain järjestymisen, mutta työläiset eivät kuitenkaan ole yksinomaan tästä syystä ottaneet teollisuusunionistisia käsityksiä opinkappaleikseen. Pääasiallinen syy teollisuusunionismin edistymiselle on ollut sen toiselle tilalle asettama tehtävä, nimittäin sen soveliaisuus tuotannon jatkamisessa kapitalismin kukistumisen jälkeen.

I. w. w:set ovat aina väittäneet sellaisen elimen tarpeellisuuden puolesta, joka tulisi huolehtimaan tuotannosta yksityisomistajien kukistamisen jälkeen. Mutta kaiken nimiset poliitikoitsijat ja pikkuporvarillisesti ajattelevat ovat jatkuvasti käyttäneet kaikki voimansa sellaisen käsityksen mataltamiseen, että teollisuusunionit voisivat toimia tuotantolaitosten tulevaisuudessa. Meidän väitteemme hyväksyminen muuten olisi merkinnyt sitä, että heidän yhteiskunnalliset jälleenrakentamisteoriat olisivat menettäneet merkityksensä.

Myönnettävää kylläkin on, ettei teollisuusunionismin tarve ole monissa muissa maissa puoliksikaan niin silmiinpistävä kuin Yhdysvalloissa. Niissä maissa, joissa tuotantolaitokset ovat teknilliseltä kokoonpanoltaan takaperoisia, on vallankumouksen aikainen tuotantotavan vaihdos verrattain pieni ja yksinkertainen tehtävä. Mutta mitä korkeammalle kehittyneet on teollisuus, niin sitä vaikeampi on sen järjestäminen ja sitä vaikeampi on niiden elinten muodostaminen, jotka tulevat huolehtimaan tuotannosta sekä jaosta jälkeen vallankumouksen.

Venäjällä teollisuusyöläiset, jotka eivät olleet kaukana maaseudulta, palasivat vallankumouksen jälkeen tuttaviansa luokse maaseudulle ja jäivät sinne asumaan.

Yhdysvalloissa ei tällaista voisi tapahtua. Huomioon ottaen työläisten järjestymättömyyden, olisi vallankumouksellisen joukkoliikkeen nykyisin esiin loihtiminen järjetön teko; se tulisi päättymään niiden täydelliseen onnettomuuteen jotka olisivat kyllin narrimaisia sellaiseen seikkailuun antautumaan. Mutta ajassa tapahtuu muutoksia nopeassa tahdissa. Se päivä ei kenties ole kaukana, jolloin tämän maan asukkaat havaitsevat olevansa samanlaisen tilanteen kanssa vastakkain. Kurjuuden painostus ja taloudellinen epävarmuus ehkä muodostuvat niin suuriksi tekijöiksi kenties täälläkin, että joukot lähtevät liikehtimään ja kaappaavat poliittisen vallan.

Mitä tulee silloin tapahtumaan? Jos me hävitämme nykyiset tuotantoelimet ja aiheutamme yleisen tuhon nykyisille tuotantolaitoksien omistajille, niin kuka tulee suorittamaan tuhattujen elinten tehtävät?

Jos tuhoamme sellaisen tuotannollisen elimen kuin terästrusti on, niin kuka tulee valmistamaan terästä, jota meidän täytyy saada? "Työläiset, tietysti", olet valmis vastaamaan. Joo, tietysti, mutta jolleivät sen teollisuusalan työläiset ole järjestyneitä, niin he eivät kykene jatkamaan tuotantoa niin monimutkaisella tuotantolaitolla kuin terästeollisuus on. Ennenkuin työläiset voivat ottaa sellaiset tuotantolaitokset haltuunsa ja jatkaa tuotantoa keskeytymättä, niin heidän täytyy olla sen vaatimusten mukaisesti järjestyneitä. Ovatko terästeollisuudessa työskentelevät työläiset siten järjestyneitä? Eivät ole. Sinä tiedät heidän olevan siitä niin kaukana, että terästrustin tuotannollisena elimenä tuhoaminen merkitseisi laajakantoista onnettomuutta. Siksi päterästyöläistenkin tulee kiiruhtaa teollisuuksittain järjestymisessä, muodostaakseen siten uuden tuotantolaitoksen, joka tulee ottamaan nykyisen paikan heti kun se suistetaan sivuun tehtävästään.

Otaksumaamme edelleen että ruokatavarastrusti tuhoataisiin vallankumouksellisen toiminnan kautta, kuka tulisi ottamaan näiden kaikkien tärkeinten tuotantolaitoksien käynnissäpi-

tämisen huolekseen? "Työläiset", olet sinä valmis jälleen vastaamaan.

Sinun vastukseksi on oikea, mutta kulnka sinä ajattelet heidän voivan ottaa haltuunsa ruokatarvateollisuuden, jolleivät he ole järjestyneet sen teollisuuden laajuiseen unioon? Ovatko työläiset suurissa Chicagon, Kansas Cityn ja Omahan teurastimoissa järjestyneet niin tehoisasti, että vakavasti ajatteleva henkilö saattaisi lähteä epäilemättä murskaamaan ruokatarvateollisuutta? Kaikkein painokkaammin EI. Jos ruokatarvateollisuus lakkoutuisi, niin se tulisi muodostumaan suurimmaksi kansalliseksi onnettomuudeksi mitä tässä maassa on tapahtunut, syystä, kun työläiset eivät ole tällä teollisuuden alalla järjestyneet tuotannon jatkamista vastaavalla tavalla.

Mutta vallankumous ei ole sellainen toveri, että se pysähtyisi ja odottaisi kansan valmistumista. Kun tilanne tulee kypsäksi, niin se

tulee meistä välttämättä, kuten se on aina ennenkin tullut ja niiden, jotka se tapaa torkkumassa, täytyy kärsiä seuraukset. Me kaikki tiedämme sen tulevan ja meidän tehtävänä on varustautua sen varalta, jotta olisimme kykeneviä lieventämään ihmiskunnan tuskia, joiden läpi sen täytyy itsensä laahata tietämättömyytensä ja vällypitämättömyytensä tähden.

Vallankumouksen puhjettua teollisuuksittain järjestymätön joukko särkisi lihakauppojen akkunolta ja ottaisi niistä lihaa, se särkisi leipomoiden akkunat ja ottaisi leipää, se murtautuisi vaatekauppoihin ja vaatettaisi itsensä. Vähän myöhemmin tulisi kansaa kohtaamaan nälkä ja kärsimykset. Sitä tulisi kestämään joitakin päiviä ja sen jälkeen järjestymätön joukko tulisi olemaan nuori ja väkevä, se tulisi suorittamaan kauheita tekoja siksi, kunnes joku toinen ryhmä ratkaisisi tuotannollisen kysymyksen ja alkaisi jatkaa tuotantoa.

Työläisen Elämä

Kirj. Wm. T. K.

*Elon taisto rasittaa,
Kesken nuoren vanhentaa.
Kurjaa olo orjan on,
Velvoittaa se taistohon ...
Kunhan täytyy tuskain vuo,
Taisto viimein voiton tuo.*

* * *

*Kone korskuin komentaa,
Täytyy tarmoin ahertaa.
Vaikka viime hikihelmen
Vuodattaisi, sydänmeren,
Niin ei auta lannistaa
Kun nälkäruoska komentaa.*

*Jos sa väsyä, lepäät hetken
Sinne saamaan tulet retken,
Miss' ei paljon leipää, suojaa,
Ei myös lohdutuksen tuoja. —
Leipälinjaan, kurjalaan
Vaipua saat unholaan.*

*Kuten kone kuluu, ruostuu,
Romuraudaksi vaan muuttuu,
Niin myös orja unholaan
Romuin joukkoon nakataan,
Mist' ei ole pelastusta,
Uuteen eloon nousemusta.*

* * *

*Pelastukseen yks' vaan tie,
Joka uuteen eloon vie.
Veljein käteen käden liittäin,
Sadon suuren, kalliin niittäin
Saamme onneen vaelttaa,
Utta maailmaa rakentaa.*